

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 8/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. Z., bytom M., zastúpeného advokátkou JUDr. S. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok a základného práva na ochranu vlastníctva a pred porušením zákazu vyvlastnenia alebo núteného obmedzenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2004 sp. zn. 9 Co 137/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Z. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2005 doručená sťažnosť P. Z. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok a základného práva na ochranu vlastníctva a pred porušením zákazu vyvlastnenia alebo núteného obmedzenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 29. októbra 2004 sp. zn. 9 Co 137/04 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplynulo, že sťažovateľ sa spolu so svojou t. č. už nebohrou matkou M. S. (ďalej len „žalobcovia“) domáhali žalobou podanou v roku 1992, smerujúcou voči žalovaným v 1. až 4. rade vydania nehnuteľností podľa § 6 ods. 1 písm. i) zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. V-2-8 C 67/92 z 13. novembra 2003 konanie voči žalovaným v 1. a 2. rade zastavil z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania a voči ostatným žalovaným z dôvodu späťvzatia žaloby. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podali sťažovatelia v časti zastavenia konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd označeným uznesením tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Sťažovateľ zastáva názor, že *„... odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd pri svojom konaní opomenul podanie, ktoré došlo súdu dňa 18. 10. 1999 a to v časti, kde bol definovaný nový a jediný odporca – t. j. Mesto M.“*.

Na základe toho sťažovateľ tvrdí, že v okolnostiach prípadu v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku *„... sa účastníkom konania takýmto opomenutím rozhodujúcich skutočností v konaní súdu odňala možnosť konania pred súdom“*.

Žalobcovia podali podnet na podanie mimoriadneho dovolania Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorá im podaním sp. zn. VI/1Pz 763/05 z 27. októbra 2005 oznámila, že ich podnet odložila, poukazujúc *„... na § 243f ods. 2 písm. b) zák. č. 169/1998 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov“*.

Odvolávajúc sa na uvedený skutkový stav sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd jeho sťažnosť na predbežnom prerokovaní prijal na ďalšie konanie a vo veci samej rozhodol týmto nálezom:

„Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 137/04-163 z 29. 10. 2004, právoplatné dňa 20. 12. 2004 boli porušené základné ľudské práva a slobody sťažovateľa uvedené v článku 46 odst. 1 a v článku 20 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 137/04-163 právoplatné dňa 20. 12. 2004 sa zrušuje.

Vec sa vracia na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave v súlade s § 220 OSP ako odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu Bratislava zmení tak, že zaviazá povinného vydať navrhovateľovi (sťažovateľovi) do vlastníctva nehnuteľnosť – rodinný dom so záhradou, ktorý je zapísaný na LV č. 369 ako parc. č. 999/2 o výmere 877 m², katastrálne územie M., Okresný úrad P., Správa katastra P.

Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa čl. 13 (správne má byť §13, pozn. ústavného súdu) ods. 8 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorú je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť na účet právnej zástupkyňi JUDr. S. K., Advokátska kancelária P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením krajského súdu z 29. októbra 2004 sp. zn. 9 Co 137/04 došlo k porušeniu jeho označených základných práv. Ako vyplýva z predmetnej sťažnosti, ako aj z fotokópie uznesenia okresného súdu sp. zn. V-2-8 C 67/92 z 13. novembra 2003, napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. októbra 2004 a v časti týkajúcej sa trov konania 20. decembra 2004.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. októbra 2004 [ešte pred tým, ako sa sťažovateľ obrátil na generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania], predmetná sťažnosť bola podaná v čase (29. decembra 2005), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou v nej uvedených námietok. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi (§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku) nemožno

z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03 a iné). Plynutie uvedenej lehoty nie je totiž závislé na snahe sťažovateľa využiť mimoriadne opravné prostriedky, ale na naplnení skutočností uvedených v ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 233/03).

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2006